

maa vide, at vi ikke, med Hensyn til hvad der bliver fremsført her i Salen, kunne være ligegyldige ved, fra hvilken Side det kommer. Naar der er Tale om Administrationens Forhold til Rigsdagen, kunne vi ikke være lige saa ligegyldige ved, hvad en forhenværende Suitsminister siger, som ved, hvad der siges af et eller andet Medlem, som hverken har været det eller agter at blive det. Det ærede Medlem maa erindre, at han, for saa vidt man skal tro Beretningerne, for kort Tid siden har fremstillet sig som Kongens Ven. Dette kan naturligvis ikke tages i den Betydning, i hvilken vi Alle kunne sige det, men det maa selvfølgelig tages i den Betydning, at han i særlig Grad er begavet med Hans Majestæts Venkab. Deraf maa vi efter de nuværende Tidens Forhold ganske naturligt kunne antage, det kunde se ud til, at der deri laa saa meget som saa: Jeg er ved denne Ytring ligesom fremstillet som eventuel Arvetager af det nuværende Ministeriums Arv. Jeg tror derfor, at ikke blot dette Thing, men ogsaa Befolkningen har, hvis noget saadant Mennefselig skalde hælde den ærede forhenværende Suitsminister, stor Interesse af vet at vide, hvorledes det meget ærede Medlem betragter et af de omstridte Kjærnepunkter i vor Forsatning; jeg vil sige: mærkelig nok omstridt, da det er saa klart fremfat i selve Forsatningen, men dog saaledes omstridt, at man udenfor Salen, det vil sige i et vist Partis Blade, neppe kan se en eneste Artikel, uden at dette Kjærnepunkt i Forsatningen bliver omstridt, og saaledes, at man ogsaa ved en saa uskyldig Leilighed som igaar kan finde et saadant Guldkorn som det af mig fremdragne i det ærede Medlems Foredrag. Jeg siger, at det har Betydning, og at det har Betydning i Sammenhæng med den Afstemning, som her skal foregaa.

Sagd: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) appellerede til de Tilstedeværende, som havde hørt Forhandlingerne igaar, med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) udtalte. Da jeg nu er en af de Tilstedeværende, og, som ethvert andet Medlem af det høie Thing, ogsaa er interesseret i, at Forhandlingerne blive rigtigt opfattede her i Salen, maa jeg for mit Vedkommende nedlægge Indsigelse imod den Maade, hvorpaa slige Udtalelser blive behandlede og ere blevne behandlede i dette Døeblik. Det var let for Enhver af de Tilstedeværende at høre, at den Ytring, som blev brugt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, var en aldeles løst hentafket Bemærkning. (Latter). Det vil være let for Enhver, der hører denne Latter, at se, med hvilke Waaben Mestallet søger at komme dets Modstandere til Livs, og at underlægge dem Ord og Tanker, der aldeles ikke have ligget i deres Udtalelser. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fremsatte ikke denne Be-

mærkning, enten som en integrerende Del af sit Foredrag eller som Noget, der skalde træde frem som en Ytring, hvori der lagdes en større Betydning. Den blev fuldstændig løst hentafket, ganske saaledes som den Afbrydelse, der foranledigede den, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg for mit Vedkommende med den største Forsigtighed vilde paatage mig Medansvaret for den. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte nylig temmelig usorbeholdent, at det, hvorover man egentlig antede i den foreliggende Sag — altsaa ikke i det, vi nu have talt om — var, at det var en Minister, som ikke hørte til Mestallet, der havde povet at gjøre den Handling, hvorm der er Spørgsmaal. Han skildrede den administrative Myndighed som noget Elastisk, Folkethinget kunde klemme sammen og trække ud, som en Slags Svamp, der svandt ind eller udvidede sig, alt efter som den stod i Gunst eller ikke hos Folkethinget. Imod dette maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse. Den administrative Myndighed er en lige saa uafhængig Statsmagt som Folkethinget; den har sin grundlovmæssige Ret, som Folkethinget i ingen Henseende hverken kan begrænse eller beskripe. Hvor Folkethinget og den administrative Myndighed gjenfærdigt skulle være enige om en Beslutning, har Enhver sin Ret, og der maa naturligvis den Enes Samvirken betinge den Andens; men den administrative Myndighed har sine Rettigheder og sin Myndighed aldeles uafhængig af, om det nyder Folkethingets Gunst eller ikke. Naar altsaa det ærede Medlem, der her optræder som Ordspører, selv vedkjender sig, at Folkethinget betragter den administrative Myndighed som en saadan Svamp, som det kan klemme ind eller trække ud, efter som den staar i Gunst hos det, ere vi inde paa den Bei, hvorm det ærede Medlem for Viborg med fuld Besøielse kan sige, at dersom Bevillingsmyndigheden skalde blive udsat for nogen Fare, er det derved, at de, som ere Thendehavere af den, misbruge den. Naar Statens Styrelse nypvendinggjør, at to Statsmagter maa samarbejde i Enighed, men den ene af disse Magter viser Brangvillighed til Samarbejde, som næsten umuliggjør den anden Statsmagt dens Hverv, saa er det aabenbart, at denne anden Statsmagt er nødsaget til saa lidt som muligt at indlade sig med den første. Det er paatakt, og der er klaget over, at Regjeringen ikke i hin og i denne Sag har søgt at komme til Kundskab om Folkethingets Mening, selv om Regjeringen ikke var forpligtet til at indhente Folkethingets Samtykke; men hvilken fornuftig Regjering vilde vel henvende sig til Folkethinget i en Sag, hvor den ikke ligefrem legalt var tvungen dertil, naar den vidste, at Folkethinget kun vilde stille sig vrangvillig og reise alle mulige Paastande imod Segen? Naar Folkethinget altsaa stiller sig saaledes, som det ærede Medlem (Hørup) angav, er det